

Egon Jensen: Det er karakteristisk for dette lovforslag, at de problemer, som vi har beskæftiget os mest med i udvalget, ikke står i lovforslaget, men i bemærkningerne til lovforslaget, og derudover kom disse problemer frem ved første behandling. Det drejer sig om beskatning af varevogne og spørgsmålet om vogne med de såkaldte papegøjeplyder. Det er problemer, som finansministeren åbenbart ikke havde nogen løsning på, og så er det jo godt, at udvalget kan fremkomme med forslag til en løsning. På den måde er det egentlig udvalget, der fremkommer med lovforslag, selv om de i teknisk henseende er betegnet som ændringsforslag til lovforslaget.

Ved første behandling rejste jeg spørgsmålet om betimeligheden af at pålægge varevogne med særlig mandskabskabine, som f. eks. anvendes af telefonselskaber og elselskaber, en afgift i lighed med afgiften på varevogne under 3 t. Ministeren begrundede dette med, at der var tale om en konkurrencemæssig forvridding, men dette afviste jeg ved første behandling, idet jeg sagde, at uden hensyn til, om disse vogne fik pålagt afgift, ville man ikke anvende private vognmænd til denne specielle virksomhed. Det ville kun betyde ekstra udgifter, som igen skulle pålægges forbrugerne. Jeg kan derfor kun være tilfreds med, at udvalget deler denne opfattelse, der kommer til udtryk i ændringsforslag nr. 3, hvorefter den nuværende ordning med afgiftsfrihed for disse specielle køretøjer bibeholdes.

Bestemmelsen om, at ekstraudstyr også skal pålægges registreringsafgift, når dette påmonteres samtidig med den første registrering, kan jeg ikke godtage. Hvis man blot indregistrerer vognen med det nødvendige færdselsmæssige udstyr, skal man kun betale afgift af dette udstyr, og kører man så en tur og får sat ekstraudstyr på, skal der ikke svares registreringsafgift heraf. Det virker på mig noget molboagtigt. Jeg havde hellere set, at der skulle betales registreringsafgift af vognen indregistreret færdselsmæssigt korrekt og dermed basta. Jeg deler ikke finansministerens betænkeligheder, men det er dog et skridt på vejen, at der nu ifølge ændringsforslag nr. 8 kan påmonteres for indtil 300 kr. ekstraudstyr uden ekstra afgift.

Vi har fået opklaret, at der kun tilsigtes

en smiddiggørelse ved overførsel til finansministeren af spørgsmålet om afgiftsrefusion for invalideredes køretøjer. Der er altså ikke tale om en stramning, og det er vi helt tilfredse med.

Så kommer vi til det store spørgsmål, nemlig spørgsmålet om afgiften på varevogne. Der kunne siges mange morsomme ting om dette problem. Paradoksalt er det, at vi i socialdemokratiet på trods af, at vi i sin tid stemte imod indførelsen af halv afgift for varevogne indtil 3 t, nu er med til at lægge yderligere afgift på varevogne mellem 3 og 4 t. Vi advarede dengang finansministeren mod den ordning ud fra den betragtning, at en sådan afgift ville betyde en konkurrenceforvridding, idet forbrugerne ville købe større afgiftsfri vogne, end de egentlig havde brug for, for at spare afgiften. Der ville blive tale om en fordyrelse af transporten, og der ville blive tale om et større valutaforbrug og større slid på vejene. Alle disse forudsigelser har vist sig at holde stik, og nu står finansministeren i sin kvide og spørger, hvad udvalget kan gøre for at rette denne, altså finansministerens forgængers, fejltagelse op. Ja, udvalget har virkelig bestræbt sig på at finde en løsning, selv om finansministeren egentlig ikke har fortjent det. Der har været mange forslag fremme, og man kan måske ikke sige, at udvalget har fundet de vises sten. Det er da også muligt, at vi mellem anden og tredje behandling må se på dette spørgsmål endnu en gang, således at vi reelt set kan betragte dette som en førstebehandling og så må tage endelig stilling ved tredje behandling.

Vi har allerede modtaget en række indsigelser eller protester, men afgørende for udvalgets stillingtagen er efter min opfattelse det, at alle vogntyper indtil 4 t behandles ens ud fra den forudsætning, at køretøjerne med hensyn til anvendelse og indretning ligestilles. Det vil sige, at varevogne med frembygget førerhus ikke kan behandles lempeligere end andre, som det er foreslået fra nogle organisationers side. En generel afgift på 4.000 kr. pr. varevogn ville give nogle typer en urimelig fordel, og en afgift med reduktion efter vægt ville indebære, at man vægtmæssigt konkurrerede på afgiften. Andre forslag har også været inde i billedet og kommer det måske igen.

Men udvalgets forslag går ud på, at vare-